

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGÁZDÁSZATI HIRLAP. A debreczeni és vidéki »függetlenségi párt« közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre . . . . . 10 frt-kr.
Fél évre . . . . . 5 „
Negyed évre . . . . . 2 „ 50 „

Egyes szám 5 kr.
A lap szellemi részét illető minden közlemény: Nagy-halva-utca, 1564. szám. Dúszóczy ház. — a szerkesztőségbe börtönre küldendő.

Előfizetési helyben:
LELEKÉNYI K. LAJOS és JO.
CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvnyomdájában a postahivatalok nyomdájában a postahivatalok után.

Hirdetési díj:
Négy határos pott sorozat 6 kr.
Nagyobb terjedelmű a többeszer hirdetések alkalmával a legelőnyösebb árakat számítanak fel.
Helyesdíj minden kiadás beiktatásáért 30 kr.
Hirdetési vagy reklámot magában foglaló újsónapság sora 30 krajczár.

„Nyitár”-ben megjelenő közlemény minden pott sora 30 krajczár.
Hirdetéseket felvételre a kiadó hivatalban, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint ZICHÉRI MÁN H. könyv. iródjában is.
Név nélkül vagy börtönellenes beiktatott levelek nem vevetnek figyelembe.
Kéziratok vissza nem adatkak.

zám.
YZEKE
gőzmalom
veinek.
rában.
i értékei
gedmény . . . . .
s mellett.
gyütt.
100 kiló.
aprószemű 18.
zerű . . . . .
17.40
6.80
16.40
rendű . . . . .
15.80
15.40
15.
14.20
13.80
13.20
12.
70 kg. 9.40
70 „ 7.80
50 „ 5.
50 „ 3.80
50 kg 3.20
75 kg.
100 kiló.
drágább
július. 3.
tejsuly
véve:
25 és 85 kilo.
50
75
ő-árúk
PALOTÁBAN
cipő-
etébe
előre haladt
em, áruimat
rendelkezé-
rték.
sát kéri
el
FTÓ,
pületében.
te javítások
őségű Gép-
ött készfes-
inben, Len-
Szoba pad-
indennemű
okot), va-
egy bora-
an kezelve,
intén hor-
veg —üveg
fél literes
kül 13 kr.
100 liter
10—5 kr-
ajánlom
Zelmos
n.
OS
ló-intézet
ronban.
ásiális
érvény-
okkal. 25-
Nevelési
Árva gyer-
ükig az in-
bi felvilá-
gál
ság.

Ügytelenségek.

(r. e.) Ha másból nem, úgy legalább abból következtethetünk a háborus időkre, hogy armádiáknak bécsi gondviselése lödözi nyakrafőre a legóriásibb bakokat. Más országokban, ha az idő háborus jeleket mutat, vagy előkészítik a háborút, azon van mindenki, a tróntól kezdve le, az utolsó káplárig, hogy a hadsereg kedvre kapjon és lelkesüljön.
Mely népek nincsenek kedvenc játékszerői? A nép olyan, mint a gyermek. Ha az anyák azt akarják, hogy a gyermek jól viselkedjék, hát előszedik az elzárt játékszereket, a hetykélkedve viselt ünnepi ruhadarabokat és kedvenc ételeket tálnak fel. És a gyermek viselete ezután kifogástalan.
Hát a nép? különösen a magyar nép, a melylyel egy szép szóért verebeket fogathatnak és a mely a maga nemzeti-szin lobogója után győztesen rohan a poklok tűzébe is? Ennek nem lehetne olyan játékszerféléit dobni, czifra ruhát adni és kedvenc ételt főzteni, hogy egészen a bécsi gondviselés szájaize szerint viselne magát?

Magyar tiszt vizsgákat kértünk. Persze, hogy nem kaptunk. Reánk nézve a »C a p-fokot« is »N e m-k a p foknak« nevezik.
Kellene magyar vezényszó, nemzeti lobogó. Kellene — csakhogy hijába. A vezényszavunk utált német, a lobogónk gyűlölt sárga-fekete.
Kivánánk legalább annyit, hogy a közös-hadsereg tisztjei ne gyalázhathának olyan szabadon magyar nemzeti eszméinket, ne viselkednének gyűlölködve hatalmukba adott fiaink iránt, respektálnák közjogunkat és ne legyenek tettel, szóval és fegyverrel letiprói mindenkinek és mindennek, a ki és a mi magát magyarnak vallja.
Hijába kívánjuk, minden napon történi valami, a miből kitűnik, hogy az osztrák-magyar birodalom armádiája csak megszálló csapat. mi pedig vagyunk a kirtani való Kossuth-kutyák.
Legújabb jelensége ezen hadügyeinkben uralgó eszeveszettségnek, hogy a 48—49-iki honvédekből vált honvédségi fő-

tiszteket nyugalmazták sorba és osztrák főtiszteket helyeznek át állásaikra.
No, már bizonyosan háboruskodunk. A bécsi hadi-lángelmék megakarnak vetetni.
A sok hadi-költség, a népfelkelés és a miniszterek harcziás nyilatkozatai még nem hitették el velünk a háboru közellétét, de a baklövéssek arra vallanak, hogy a bécsi czopf ismét megakar czibáltatni.
Pedig valahányszor eddig háboruba mentünk, különösen miy esetekben szenvedett armádiánk? Legkivált akkor, ha a magyar nemzet kedvetlen volt, mint p. o. Königrátnél. Még inkább akkor, a midőn a magyar katona összemérközött, imé 1848/49-ben mennyire kitűnt, hogy az osztrákok akár vitézség, akár vezérkedés tekintetében meg sem állhatnak a magyarok előtt. — A magyarok bizony mindenkor pozdorjává törték, csuffá tették.
Ebből — józan és a maga kárán okulni képes észszel — az következnék, hogy a bécsi harc-keverők, ha csakugyan háborut orrontanak, igyekeznének föllekésíteni és próbálnának a magyar katonába egy kis lelket önteni. Sietnének, még pedig mielőbb előtérbe állítani azt a magyar katonaságot, a melynek vezérei tehetségesebbek, közkatonái hősiebbek az osztrákokénál és a kik nélkül az osztrák armádia elé akár gyertyával megvilágított és póznára szurt tököket is állíthatnának — generális helyett.
És e helyett mellőznek bennünket a szerencsétlenek; csak azért is a magyart szoritják háttérbe és ujra a tehetségtelen szlezák, lemák, horvát és morva generálisok podagrás markaiba nyomdossák a vezérbotot. Ók lássák, hogy milyen szép kis Königrázt lesz ebből!
A ki mint vet, úgy arat. Ausztria hagyományos osztrák katonai czopfot vet és hagyományos osztrák ütlegeket is fog aratni.
Ügyetlen előkészületeiből és a magyart mélyen sértő előjelekből tehát bátran következtethetünk arra, hogy Bécsben komolyan várják a sokat emlegetett első

ágyu-dörrenést, akár nyugaton, akár keleten dördüljön az el.
Igaz! Az osztrák armádia kicsinyeskedő intézkedéseiből is lehet háborura következtetni. Imé, mily fontos dolog az is, hogy a »Prezentirt!« vezényszó kivesz, mert az új fegyverekkel a nyakban elhelyezett tölténymagazin következtében nem lehet egykönnyen a tiszteletnek olyan-kép kifejezést adni, mint tették azt eddig a Werndl-puskákkal. Mint Bécsből írják, a »tiszteljed« fegyverfogást innen tul egyszerű főtetés s a jobb kéznek a fegyverszójon való lecsuszatása fogja helyettesíteni, vagyis olyan tisztelgés, mint a minő ezelőtt az altiszteknek dukált. De valjon lehet-e győzni »prezentirt« és »disztüz« nélkül? Az osztrák seregek — bajosan! Nos, majd meglátjuk egy háboru után, hogy az osztrák armádia generálisai és generalisimusi mennyire voltak eddig is érdemesek a tisztelgésekre. Az a Manlicherpuska különben, a mely miatt azokat beszüntették, ugy látszik, hogy ösméri a czopf és vak-parádé hőseit!

Hát az a legújabb intézkedés mire való, mely a hadsereg tisztjeit Ausztria euuchajává alakítja át? Az is emelheti a hadsereg lelkesülését, de nagyon.
Eddig a tiszt 12,000 forinttal házasodhatott.
Most ha a tiszt nincsen 30 éves, ki kell mutatnia 1500 frt jövedelmet, a mi 30,000 frt kauczióznak felel meg, ha pedig a tiszt 30 évesnél öregebb, 1000 forint mellék-jövedelmének kell lennie. — Tehát csakis a nábobok és az öregek házasodhatnak, ezek is ugy, hogy az összes tisztikarnak egyszerre csak egynegyedrészre házasodhatnak.
Pompás kis rendelkezés!
Egy egész ember-osztályt a tlereké degradálni!
Behozni a kardbojt coelibatását!
Hogy olyanok menjenek a harciba, a kiknek ugy sincs mit veszteniök. Nem apák és ferjek, a kik a csaták tűzében hont, családot és tulajdont is védelmeznének.
Az olyan szerencsétlenek jők az ágyu-

cső elé, a kiknek összes családjuk egy honn maradt árva kutyja.
Nöcsabitók, asszonycsalók kellene a bécsi czopfosoknak. Mit törődnek ott a közerkölcösiséggel és egyes emberek életboldogságával?
Eh! ez az a boldogság, özvegyek és árvák nyugdíjának alakjában, sokba találna kerülni.
Hulljon a katona boldogság nélkül!
Katonatisztek házassága a hadsereg rendeleti lapjában közzé tették a hadseregben előforduló házasságokra vonatkozó intézkedéseket. A legfontosabb pontokat a következőkben foglaljuk össze: A házasságok száma a katonatisztek körében, az alezredestől lefelé, a következő korlátozásoknak van alávetve: a) a vezérkarnál a fele; b) a gyalogságnál és vadászcsapatnál e) kettő egy csoportnak vétetik; c) a lovasságnál, d) a tüzérségnél, e) a mérnökárnál, hidászknál, a vasuti és táviró ezrednél (melyek összevéve szintén egy csoportot képeznek: f) a beteg ápoló csapatnál és g) a szekerészeknél a negyedrésze; h) a ruhakezelő osztálynál; i) a mentelepek katonai osztályainál a fele a tisztikarnak házasodhatik meg. A királyi és a királyi család tagjainak szárny-segégei, valamint a testőrségben szolgáló katona tiszttek tekintetében ö felségének legfelsőbb akarata dönt. A hadbírók és katonai orvosok a 7. rangosztálytól (ezt beszámítva) lefelé, azután a csapatszámvevők kétharmada — házasodhatik. Ugyanezen korlátozásnak vannak a katonai tisztviselők a 7. rangosztálytól lefelé, alávetve. Az engedélyezhető házasságok meghatározásánál a rendszeresített bekeletomány vétetik alapul. Az évi mellékjövedelem, melyet a házasulandónak kimutatni és biztosítani kell, következőképpen állapított meg: A vezérkari tisztelnél: a kapitányok 1200 frtot, az őrnagynak, alezredesnek és ezredesnek 1000 frtot, a többi tiszteknek: hadnagynak főhadnagynak, kapitányok, 1000 frtot, a törzstiszteknek 800 frtot, a hadnagynak, főhadnagynak, kapitányok, számvevőknek 600 frtot, katonai hivatalnokoknak, ha évi fizetésük nem éri el az 1200 frtot, ugy az e fizetést kiegészítő összeget. Harmincz éven aluli tisztelnél a kimutatandó mellékjövedelem 20 százalékra emelkedik. — E fokozás alól csakis katonai tisztviselők vétetik ki. — A 60-ik életévet meghaladott katonatisztek házassága csak azon esetben engedélyezhető, ha a menyasszony lemond az özvegyi nyugdíjról.
A bolgar küldöttség összes tagjai elutaztak Bécsből, még pedig igen kevés reménynyel az iránt, hogy nem sokára Koburg Ferdinánd herczeg is követi őket s lemegy

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

Grün Anasztáz és Debreczen.

(Emlék 1848—49-ből.)

Lapunknak egy barátja, ki 1848—49 ben, 61 és 65 ben volt országgyűlési képviselő, beszéli el nekünk a következő, itt szóról-szóra feljegyzett emlékeket:

1849-ben én és családom, szintén követők az országgyűlést Debreczenbe. A vasut még nem ment odáig s így én magammal vittem a négyes fogatomban melyen később együtt menekültünk Hunfalvi Pállal és Kubinyi Ferenczel; mindketten képviselők voltak. Csikorgó hidegben érkezünk Debreczenbe. Némön kívül velem volt a sógorom. G. ki — a mig elt — híres zongorázó volt és sok szép nótát is szerzett, ilyenek voltak a „Fütyöl a szél, fujja a fellegetek.“ „Ne nézz rám, ne nevsz“ és még több. Eppen azért, a midőn Debreczenbe érkezünk és az országgyűlés elszállásolásával megbizott Komlóssi Dániel — debreczeni — képviselőt rögtön arra kérttem, hogy olyan szállást jelöljön ki nekünk, a melyben zongora is van.
— No, a hová én szállítalak, lesz ott két zongora is!
Csakugyan ugy is történt, mert lakásunkon (Baranyi-ház, az akkori harminczad-utczában) volt két zongora is, a melyek hallására néha csapatoként állottak az emberek az utcákon Nekünk, mint Kossuthéknak is, rendszeren egy „hátulszép ténasszony“-nak csuolt,

de kitűnő főzésű vendéglősné szolgáltatta a kosztunkat, de mikor nem voltak ülések, eljártunk a szállásunkhoz közel eső szent-anna utczai fürdőkerthe is. Ide járt Kossuth Lajos is a maga bizalmasaival, mi, kik az u. n. békepárthoz tartoztunk, szintén együtt jártunk-keltünk.
Történt egyszer, hogy a fürdő-kertben hozzánk csatlakozott a már akkor is tisztelt és kedvelt Irányi Dániel s egy előttnk teljesen ismeretlen, szembetűnően idegen fiatal emberrel együtt, a mi asztalunknál foglalt helyet Társát „Anasztazius Grün“ név alatt mutatta be.
A mint már tudtuk is, ez volt az osztrákok nagy szabadság költője és a későbbi miniszterelnök, gróf Auersperg. — Akkoriban szabadság-dalaiért és a forradalomban való részvételéért, száműzték Bécsből Hová menekült volna a lángelekű szabadság-költő, mint a szabadságáért küzdő Magyarországra? Képviseelő házi barátaihoz, ezek közt kivált Irányihoz csatlakozva, jutott el Debreczenbe s hogy itt, körünkben jól érezte magát, erre vallott kitűnő jó kedve, melyet társaságunkban szabadon szíjporokázottat.
Nem egyszer tréfás verseket is rögtönzött. Egyszer valami ballada felét deklamált el, melyből e három sorra emlékszem:
„Je bem ti!“ sagt die Teufels-Brut...
Und wenn sie noch lang warten thut,
So hau' ich sie in Stücke...“
Az ilyen tréfák ugyan nem emlékeztettek a „Wann werdet Ihr Poeten“ és más dalok költőjére még kevésbé a kéőbbi czopfos bürokratára, de a kaczagó fájdalom akkori

hangulatából folytak és természetesen voltak. Emlékszem a nagy költő egy adomájára is. Az osztrák arisztokracziát „Grün Anasztáz“ folyton-folyvást csipkedte gunyjaival. Így jutott ki a gunyból Pickler-Moskounak, az akkor híres keleti utazó, író és diplomatának. Melleleg mondvá, mikor a herczeg leirta utazásait, egy a Saharra felett csapongó sasról is tett említést, a melyet így üdvözölt volna: „L é g y ü d v ö z z ö s c z i m e r e m s z á r n y a s a!“ „Mit öszimer-szárnyasa?“ jegyzé meg erre a kritikus Börne. „Az író czimere mindenkor egy üres erszény . . . kek mezőben!“
A Grün Anasztáz adomája szerint, a herczeg Bécs melletti parkja előtt márvány löczát helyezett el és arra azt iratta arany betűkkel, hogy: „Pickler herczeg — a fáradtvándornak!“ Arra ment egy pajkos suszter inas és valami ide nem írható, szentségtelen, de igen emberi dolgot mivelvén, azt mázolta oda az arany felirat alá, hogy: „A fáradtvándor — Pickler herczegnek.“
A kissé frivol, de mindamellett igen sikerült adomát akkor sokan ismételték és feljegyezte magának Kossuth is Sajnálom, hogy még nem jegyeztem fel többet és hogy nem maradt még több, a költő Grün Anasztázra emlékeztető apróság. Debreczenben talán lesznek, a kik emlékezni fognak reá és ha lakóházát megtalálnók, akkor még megérjük, hogy a reájok büszke német-sógorok — emléktáblával jelöljék meg a szabadságért küzdő ország költő-vendégét. Bizonyára jobban be-

csülnek meg emlékét, mint az a művelt osztrák város, Brünn, melyben Grün Anasztáz szobrárt maró folyadékkal undokították el.
A költő volt a Hortobágyon is, a mi márcz. elején meglehetősen bizarr egy vállalkozás; illik egy poétaóhoz. Társaságunk hölgy tagja egy alkalommal azt az óhaját fejezte ki, hogy a jeles költő énekelné meg a délibáb menyasszonyát, szép Hortobágyunkat, a költő — kiben a mánás egy percig sem tagadta meg magát — rögtön eleget tett a kívánságnak, jegyzőkönyvből kiszakított egy lapot s a következő strofákat vetette oda:*)

A pusztá.
— 1849. márczius. —
Végellen, mint a tenger
A hortobágyi sík . . .
Mást jégbilincs takarja,
Viharzik, hó estik . . .
Hol van szelid artija,
A „Fata Morgana“ . . .
Ott az a barna fe hő
Lesz a ravatala.
S magára ösmér a sziv,
E svatagban, itt,
Hol sirathatja meghalt
Szép délibábjait . . .
Grün An

A költemény eredetijét tulajdonosnője legkedvesebb emlékei között őrzi.
*) A német verseket az ered ti versforma szerint és szó-ha fordításban mutatjuk be. — Crime volt: „Die pusztá.“ A czim alatt: Márcz. 7. 1849. Lent: An. Grün-

Bulgáriába, legalább az esküt letenni. A mint ma a dolgok állanak, a Koburg kombináció körülbelül meggyőzően látszik s alig van többé kilátás, hogy Ferdinánd fejedelem trónját el fogná foglalni. Az orosz politika tehát teljes diadalt ült, mit azonban nagyon megkönnyített neki az ifjú herceg túlságosan passzív magaviselete. Tegnap délelőtt az 1 óra 36 perczkor érkező bécsi expresszvonaton a bolgár küldöttség 3 tagja a fővárosba érkezett, hogy Orsován keresztül tovább folytassa útját. A fővárosba érkezettek következők: Stojanov Zakariás, a nagy szobranye alelnöke, Stoikov Ilia, Sismarov Sándor, továbbá a katonai küldöttség 3 tagja: Popov őrnagy, Vinarov őrnagy és Markov kapitány. A bolgár küldöttség többi tagjai, Tonsev, Stransky, Kalesev, Mihajlov, Nikiforov, Achid Ruzsdi és dr. Csomakov még nem hágyták el Bécsset, hanem ott folytatják a tárgyalásokat s bevárják a nagy szobranye utasításait. — A mint a vonat a pályaudvarba robotott, a külön kocsiából kiszállott Stoja ov, Popov és Vinarov. Stojanov a rá várakozó hírlapudósító tökhöz lépett s melegen kezét szorított velük. A „P. N.” tudósítója előtt Stojanov nagyon lehangoltan nyilatkozott a Koburg Ferdinánd hercegnél folytatott tárgyalásokról. A benyomás, melyvel a küldöttség távozik, szerfölött elszomorított, oly annyira, hogy Koburg fejedelemisége már-már meggyőzően sultnak tekinthető. Stojanov és Markov megígérték, hogy legközelebb 2-3 nap lefolyása után, ismét visszaérkeznek, hogy Budapest fővárosát megtekinthessék, s egy itteni barátjukat meglátogathassák. 1 óra 50 perczkor a küldöttség tagjai felszálltak a vonatra s szívesen elbúcsúztak a hírlapíróktól. Erre a vonat csakhamar tovább robotott Orsova felé.

A kolera. Konstantinápoly, jul. 19. A legfelsőbb egészségügyi tanács az Olaszországban kiütött kolera hírére a már előbb elrendelt vesztézárt 5 napról 10-re emelte. Vesztézárt alá vétettek a Szcizliából, valamint a Pizzo és Cotrone közti szárazföldről érkező hajók, még pedig kizárólag Smirna, Beirut, Tripolis, és Vallona kikötőkben. A Fekete-tenger orosz kikötői felé induló hajók, melyek nem voltak vesztézárt alatt az említett kikötők egyikében sem, csak az esetben indulhatnak át a szoroson, ha török egészségügyi örököt visznek magukkal.

Nemet-francia összetűzés. Páris, jul. 19. Arderie német utazó Trieből a Pagny sur mossellei várházban Rietter francia rendőrbiztosra forgópisztolyból három lövést tett, ki azonban csak jelentéktelen sérülést szenvedett. A tettest letartóztatták.

Berlin, jul. 19. A Wolff-ügynökség következőket jelenti Pagnyból: Ma délután egy Metzből ide érkezett utazó a várházban több lövést tett forgópisztolyból a rendőri biztosra. A lövések egyike a rendőri biztost baloldalon, két lövés pedig jobb karján megsebesítette. Egy lövés a falba fordult.

A német-francia határon véres jelenet játszódott le s attól lehetett tartani, hogy új Schnabele ügygyé fog fajulni. Németek és franciák közt különben sem valami kedvező a viszony s a szerencsétlen próbamozgósítás, melyet egész váratlanul s rohamos sietséggel fogadott el a francia képviselőház s fog elfogadni ma vagy holnap a szenátus, a rendesen is elég rideg helyzetet még kedvezőtlenebbé változtatta. Ily körülmények közt méltán fölébredt a gyanu, hogy az a

merénylet, melyet egy német ember a határon egy francia közhivatalnok ellen infézett, politikai visszaháttal is lesz. A legújabb hírek azonban nagyobbrészt eloszlatják ez aggodalmat. Minden arra vall, hogy itt örült ember beszámíthatatlan tette forog fenn s az eset nem fog diplomáciai beavatkozásra alkalmat nyújtani.

Parlamentari p aecedensek.

— Közl.: Gáspár Imre. —
(Ötödik közlemény)

Hallatlan!
Hihetetlen!
Lehetetlen!
Mi az a hallatlan?
Mi az a hihetetlen?
Mi az a lehetetlen?
Az, hogy Magyarországon volt olyan korszak is, a mikor az államférfiak fel mertek lépni a közös hadügyer ellen is, az őt képviselő udvari tanácsost, azért — mert nemely nyilatkozatában a magyar közjogot megsértette, megugratsák, őt magát pedig arra kényszerítették, hogy egy nyilatkozatban megzafolja alter-egoját.

Mindez megtörtént 1868, márcz hó 11-kén, a magyar delegáció XVII. ülésén.

Az udvari tanácsos ur (Herr von Falke) az előterjesztett hadügyi költségvetést véde, beszélnék vége felé szólni talált illetékesen:

„A hadügyminiszter ur nyíltan és komolyan ki nyilatkozta, hogy a hadsereg ezen egységét soha sem aldozhatja föl, hogy a hadsereg ketté szakításához segéd kezét soha sem nyújthát, hogy abba soha bele nem egyezhetik.” (Folytonos elénk nyugtalanság) „Folytonos elénk nyugtalanság” a delegációban! Ki hallott már ilyet!

„Továbbá az mondatott (folytatja Falke) hogy a cs. k. hadsereg egysége csupán csak papiroson áll E tekintetben — ismét csak a hadügyminiszter nevében, kinek nevében általában mindig szölok — kimondom, hogy azt, hogy a hadsereg egysége csak papiroson áll, csak az hiheti, ki annak egységét hinni nem akarja, vagy az, ki nem ismeri a cs. k. hadsereget. Meltóztassanak meggyőződni, hogy az egység értelme minden cs. k. katoná szívében mélyen létezik. (Felkiáltások: A tisztek szívében!) Tiszt s közkatoná szívében egyaránt, de főképen a tisztek szívében, kik ép úgy képviselői a hadseregnek, mint az urak képviselői a népeknek. (Mozgás.) Mi melegen óhajtuk, hogy ezen szent érzelem honosuljon meg minden állampolgár szívében.

A cs. k. hadsereg, az gy zni kíván, az eleget akar tenni a ki analmaknak és parancsoknak, melyeket kap császártól s a hazától. O tehát dicsőség után vágyódik. S ha mondhatnók, hogy ezen dicsőség elérhető a hadsereg kettősségében, akkor szívesen hozzájárulnánk...”

Megjegyzendő, hogy az egységes armádia 1866. márczius havában ugyan még „kivánhatott győzni”, de néhány hó múlva nem teljesíthetett kívánalma — Königrátnél.

Falke ur azonban egész bátran folytatta beszédét:

„Uraim! a hadsereg a népek életének tükre. Egyezzenek meg a monarchia összes népei az egységes honserzetben: csodáltra

meltó lelkesedéssel fog harcolni és győzni a csász. kir. hadsereg: adassanak meg a hadseregnek az anyagi eszközök, melyek szükségessé arra, hogy te jeshesse a haza iránti kötelességét; ne romboltassék le szándékosan azon szent meggyőződés, mely minden katona szívében él; és nyitassék meg azon közös honserzetet forrása, melyből merit minden egyes katona: örömet és eredménydusan fogja a cs. k. hadsereg feláldozni életét a haza oltárán. Követeljük egyhangulag a népek, hogy a hadsereg védje egész Ausztriát: és eredményteljesen véde lez a monarchia minden egyes országa is; de Ausztria nélkül nem lenne védeve egy ország sem. En azt hiszem, uraim, hogy ez a természet történeti törvénynek tagadhatatlan következménye, mely elen nem szabad vétkezni Magyarországnak, ép oly kevéssé mint a birodalom másik felének: mert Magyarországon is különféle nemzetek vannak, melyek csak erőteljes és életképes Ausztria alapján egyeznek be az őszinte és állandó kiengesztelésbe. (Élénk mozgás)

A hadsereg egysége tehát közös boldog életünk megszentelése kibékülésünk megkoronázása, holott a hadsereg kettőssége okvetlenül szintgy Ausztria, mint Magyarország felbomlását jelzi.

Uraim! ez ünnepélyes pillanatban így nyilatkozik a közös hadügyi miniszter ur, hogy szava hallassék hazánk legzselő határain, mert biztos arról, hogy ez az egész cs. k. hadsereg legszentebb meggyőződése. (Általános elégtelenség.)

Ez az „általános elégtelenség” eredményezte aztán, hogy másnap G hie z Béla tábornok, a közös hadügyernek a következő nyilatkozatát olvasta fel a magyar delegáció előtt:

„Szándékom volt ki nyilatkozatni hogy én az 1867. XII t. cz 11. és azon § a it, melyek az egész hadseregnek, s így a magyar hadseregnek is mint az összes hadsereg kiegesztő részének, egységes vezérlésére, vezény letére és bszervezésére vonatkoznak, ugy értem, hogy az összes hadseregnek vezérlése, vezénylete bszervezése egységes, és ki nyilatkozatom, hogy én mint felelős közös hadügyi miniszter nem lehetek hivatva a törvénynek oly értelmében est t tulajdonítani, mely az összes hadsereg szét szakítását két sereg s azzal ugy az összes monarchia, mint a magyar korona érdekei veszélyeztetését vonná maga után.

„Egyebiránta védrendszer megállapítása és átalakítása Magyarországon csak a törvényhozás beleegyezésével történhetik; ott lesz helyen és idején ezen igen fontos ügyet tárgyalni s fölötte alkotmányos uton határozni. (Helyeslés.)

„Részemről ez alkalommal csak annyiban tartottam kötelességemnek a törvényes álláspontot, melyet elfoglaltok, röviden körvonalazni, a mennyiben a bizottság elé terjesztett külön vélemény által magamat erre felhivatva érzem.

„A ennyiben a tegnapi előtti beszédben oly kifejezések foglaltatnak, melyek Magyarországon közj i llas val szse n m egyezhetők, ki nyilatkozatom, hogy az szándékom nem volt, mert én, mint már több ízben nyilatvitani alkalmam volt, a törvény rendeleteit mindenkor szigoruan szem előtt tartani kötelességemnek ismerem.” (Helyeslés.)

No, erről a helyről, ilyen nyilatkozatot kapni elégtételül — ehhez mi újabb generáció a Tisza-aera nemzedéke, szokva nem vagyunk. És kivolt mégis az aki ezt az elégtételt kevesse te?

Senki más, mint Tisza Kálmán, a kiről láttuk, hogy a Seemann, Janszky-Gyulai Edelsheim esetek, vagy a kassai toast után mily elégtétellel (!) tudott szolgálai nemzetének.

Akkori fenegyerekes beszéde így hangzott:

„Tisztelt bizottság! Van szerencsém kijelenteni a magam és elvtársaim nevében is, hogy a mi mindnyájunk által érzett komolytunk meg az igen tisztelt hadügyminiszternek nyilatkozatát. Nem tagadhajuk, azt hogy e nyilatkozat tökéletesen nem elégíthet ki bennünket, a mennyiben óhajtottuk volna, hogy az igen t. hadügyminiszter ur a örvények értelmezésébe ne bocsátkozott volna; mind az által tekintve, hogy azon Magyarországon közjogára nézve szerelmes dolgokat, a melyeket itten a tegnapi előtti ülésben elmondottak az igen t. hadügyminiszter ur határozottan desavoudta: tekintve, hogy ígéretet tesz az iránt, miszerint a törvényeket és így a magyar hadseregre vonatkozó törvényeket is szem előtt tartandja; annak kijelentése mellett, hogy mi a hadseregnek oly szétválasztását, mely a törvényekkel ellenkezők, sohasem kívátuk, a magyar hadsereghez pedig, ugy a mint az törvényeinkben biztosítva van, tovább is ragaszkodunk: a hadi budget felteti tárgyalások folytatását tovább akadályozni nem szándékozunk.

Váradí Gábor ugyanezen ülésen szöoltot következőkben:

„Hiány a többség javaslatában az, hogy ebben a „magyar hadsereg” emlitve sincs; pedig nem is hivatkozom itt az 1848-iki törvényekre, már csupán az 1867-iki 12 ik t. cz. ben is a magyar hadsereg mint a közös védelmi erő egyik tényezője van fölemítve. Pedig nem igen lehet vadolni ezen 1867-iki törvényzikket azzal, hogy az 1848-iki törvényekben is biztosított jogcontinuitas nagyon mereven volna a törvényben kifejezve. (Helyeslés a bal oldalon.)

Pulszky Ferencz: Nem áll!

Váradí Gábor: Ezen körülmény t. i. a magyar hadsereg ügye, ugy a kormány előterjesztésében, mint az előirányzatban, valamint a részletes kimutatásban, ugy szintén a többség javaslatában következetesen mellözött. Pedig ezen hadsereg helyreállításának ez uton is legalább követése és a királyi esküvel is megpecsételt törvényes jog fenntartása nélkül itteni működésünknek, tisztelt bizottság által látom értelmét.”

HELYI HIREK.

* Aug. 2. A bentlevő főiskolai ifjuság tegnap tartott gyűlésén megalkult az aug. 2-iki ünnepélyt rendező 12-tagu bizottság; a szereplők kiküldettek, az ünnepély programja megállapított. A honvédsiroknál szavalni fog Vékony Sándor 4. th. Emlékszeredtet tart Jánossi Zoltán. — Az emlékerkerten szaval Boldizsár Kálmán. A városi dalárda felkérésére egy 3 tagu bizottság küldetett ki.

A hálátlan.

(Beszély).

Irta: Harangi József.

(Folyt. és vége)

— De nincs pénz, e d e s a p á m !
— Hát legalább ne táltass nekem a cselédekkel, fiam, ebédelhetnek én tevéled is.
— De nem eresztí a feleségem, a p á m uram!
— Hát miért?
— Mert kopott a ruhája, a p á m uram!
— Vegyél újat, fiam; neked adtam minden vagyonomat!
— De nincs pénz, a p á m uram!
Az öreg Gyenge János eljutott arra a tapasztalatra, hogy a fia nem úgy szereti, mint gyermek az apját.
Azután mikor egy kicsit tovább gondolkodott, eszébe jutott az is, milyen bolondott tett ő, mikor a gyermekének adta mindenét. Hol volt akkor az esze?
Multak a napok s a napok multával rosszabb lett az öreg János ur helyzete is. A ruha leszakadozott róla, az egészsége hanyatló: s az sincsen, a ki egy tekintetet vetne reá Régi jó elaggott ember volt, szeretett énekelni és imádkozni.

A cselédek kinevetették. Olyankor felállott és egésznap kóborolt a mezőkön és uttalan helyeken. Kiabált mint az örült és tusakodott önmagával.

Rideg napjait csak az derítette föl olykor-kor, ha fának a felesége nyájassan tett és beszélt vele néha-néha. Az asszony szánni kezdte azt az öreg embert, kinek olyan nyomorult helyzete volt a saját oktalansága miatt.

De bizony nem sokat tehetett érte. Ha szóba hozta a férje előtt, kész volt reá a felelet:

— Eh, öreg ember, ki lenné a kedvét! Hadd tegyen a mit akar; sirban a felalába!

Ifju Gyengéné asszony hidegülni érezte szívét az ilyen szavakra és leverten hallgatott. Gyöngye természete volt, nem tudott küzdeni. A közönyvel igyekezett eltakarni fellobbanó jobb érzelmét s olyankor azt hívé, hogy megnyugodott. Pedig csak halmozta keblében a részvét gyuanagyát, csak egy szikra kellett neki és ismét lobogni kezdett. Oh, de akkor ott termett a ferje és durván kioltá.

Az asszony megadta magát a sorsnak. S ha közte és ferje közt heves összekocczanás támadt az öreg János ur miatt, (melyből ő mindég legyőzve vonult vissza) gyermekeihez menekült.

Volt egy kilenczéves kis fia, szegény, nyomorék és beteges gyermek, kit talán megvert az apja büne, Lajosnak hívták. Ezt a fiúcskát becézte, vele töltötte el minden idejét, s ha az nem lett volna, — talán — ?

Igy és ily körülmények között töltötte be az öreg Gyenge János uram a 80 ik esztendejét. Még most is tudott barangolni naphosszat az erdőn és mezőn, ha elütte hazulról fának szívtelensége és a cselédek gunyolódása.

Minden tőkénél, minden fánál megállott, mintha emberrel beszélné:

— Te, hallod, te, soha oda ne add a gyermekednek, mig élsz, a vagyonodat! Soha! — Ilyen lesz belőled, mint én. Eszed legyen, hallod? Eszed legyen!

Igy jött meg János gazdának az esze 80 éves korában. — Mi haszna? Nem birta sokáig az aggkor terhe a naponkénti szegyen és bánatalom megtörte őt is. — Ágyba fektűdt — halalos ágya is a cselédszobában volt.

Midőn már csak pislogott benne az ősz-

szegytört lélek, meglátogatta a fia és a menyé.

Az asszony arczán két köny gördűlt végig, a fiu szeme száraz volt épen olyan száraz, mint a szíve.

Sokáig állottak az öreg ágya mellett szótlanul.

Az asszony nem mert mondani semmit, a ferje pedig fölőleslegnek tartotta a beszédet. Végét járja az apja, látszik Mindenkinek meg kell hahni, kinek így, kinek másként. Még jó, ha ágyban találja az embert a halál. Aztán meg 81 év, ez az emberi élet határa. — Hm Dehát mégis szólni kellene valamin.

Iffe Gyenge János megállott az apja halalos ágya mellett s rideg hangon, mint a kórházi orvos szokta a gyógyíthatatlan beteg t, kérde:

— Nos, hogyan érzi magát?

A halkokló szeme fölfordult; megismerte a kérdést. Összeszedte utolsó erejét és föl-emelkedett ágyában.

— Te te, — te — te, mondá legyenek átkozottak — a — gyermekeid!

Utolsó szó volt, de sulyos, mint a jég. Az asszony rémültében felsikoltott, az ifju János pedig elvakultan kapott az apja torka felé, hogy belefotja a szót. Elkésétt. Az öreg Gyenge János visszahanyatlott ágyába, de az, mi lebukott a párnák közé, már hullá volt.

Sárgára homokolták az utcán a ház elejét, oda támasztották az egyszerű koporsót a kapufeléhez. — Polgár Gyenge János, élt 81 évet. Jöttek mentek a halottlátók, kiket vagy a kiváncsiság, vagy a köteles tiszteletet hozott. Ifju Gyenge János fogadta a részvét nyilvánításokat; egy sem volt valódi, szívből jövő: hazug mind; felett reájok; egy szava sem volt valódi szívből jövő: hazug mind. Két ismerős lépett ki a kapun.

— No, jól járt, szegény; sokat szenvedett életében.

— Most már elheti világát az a drágalátos jóféle fia!

Zugtak a harangok — Mikor elcsöndesült ércznyelvök: egy új sirhalom gunnyasztott a temetőben.

Mig a temetésen odajártak, nagy zavar támadt a halottas háznál.

Szolgák és cselédek futkostak erre-arra rémült arcczal és czél nélkül. Nagy baj történt, nem kevesebb, mint az, hogy a kis Gyenge Lajos hirtelen meghalt.

Beteges vagy hát gyöngélkedő volt az isten adta, mikor a nagypapját temették; édes anyja nem merte kivinni a temetőbe. Rábizta egy hű cseléd aztán adott a gyermek kezébe egy négykracziáros rézpénzt, hogy játsszék vele. maga pedig elment — tudom is én hová! Lajoska pedig ugy játszott a négykracziárossal, hogy a szájába vette és az a torkán akadt s mire észrevették: hullárga találtak.

Rövid az eset, de világos.

Ifju Gyenge Jánosné, mikor a temetésről hazaérkezett, legelőször is a gyermeke után kérdezősködött.

Nem merték megmondani neki a valót, de mégis nagyon hamar megtudta. Hang nélkül omlott gyermeke hideg temetésére s ugy maradt ott sokáig, csak könnyei omlottak s lecsorogtak a patyolat ágyneműről, le a viaszos padozatra. Maga Gyenge János is megdőbbsen állt a halott mellett s — eszébe jutott az apja átka.

Legyenek átkozottak a gyermekeid!

Ime az első! — Oh, de hamar, óh, de hamar! Oh de közel van, a ki odafönt lakik! Gyenge János az ég felé nyújtotta az ökleit s ugy rázta a levegőben.

Felesége azonban hirtelen fölállt. Ki kelt arczából ugy villogott elő két szemének ha-

ilyen nyilatkozatot ez mi újabb generáció szokva nem vagyunk aki ezt az elégtételt...

Van szerencsém kistársaim nevében is, által érzett komoly vévén, egy fontoi-hadügyminiszternek...

vaslatában az, hogy "említe sine; itt az 1848-iki tör-1867-iki 12 ik t.c.z.-mint a közös vév-ven fölemítve. P-olmi ezen 1867-iki az 1848-iki törve-continuitas nagyon...

REK. mentlevő főiskolai gyűlésén meg-nyelpt rendező szereplők kikül-programmja meg-iroknál szavalni th. Emlékezésé- Az emlék-ár Kálmán. A ére egy 3 tagu

ny; sokat szenved-ágát az a drágala-ikor elesondesült a gunnyasztott a rtak, nagy zavar

tkostak erre-arra-ly. Nagy baj tör-ogy a kis Gyenge elkedő volt az temették; édes emetőbe. Rábizta rázson reá Az a nek kezébe egy gy játszik vele. m is én hová! négykrajczáros- az a torkán akadt találtak

forállt. Ki kelt zemeinek ha-

* Határleírás. A m. kir. III. sz. határleírási osztály megkeresése következtében e hó 22-én a vár. mérnöki hivataltól Berényi Gábor almérnök és Zöld Mihály vár. jegyző határleírás eszközölnék Debreczen város és Csege Dorogma községek határvonalainak egyesülésénél a Tisza balpartján.

* Megbontott fedél. A tegnapi előtti nagy orkán megrongálta még a nagytemplom bádógtetőzetét is, melynek kijavítása tárgyában az egyház gazdasági bizottsága szombaton d. u. rendkívüli gyűlést tart.

* Csatornázás. A bárányutcai új csatorna már egészen a Szent Anna-utcaig elkészült. Ez által egy rég érzett hiányt segített a mérnöki hivatal, mely különben az idén szokatlan erélyvel lát hozzá az utcák rendezéséhez.

* Vályi Árpádot, a depr. III. ker. függetlenségi pártjának volt képviselő-jelöltjét, nagy ünneppélyességgel fogadták Szatmáron, hová — betegségeből felgyógyulva — f. hó 17-én érkezett, hogy választói bizalmát megköszönje. A „Vigadó” termében össze,ült nagyszámu közönség előtt Csomay ügyvéd díszes emléklapot nyújtott át neki, este pedig a lovház kertjében 400 terítékű bankett volt a tiszteletére, melyet számos pohárköszöntő fűszerezett.

* Tartalékos katonák behívása. A 39. gyalogezred parancsnoksága Hajdúvármegyében a járási főszoftgábirók és polgármesterek utján most eszközölteti a f. évi szopt. 4 tól 22-ig tartandó őszi nagy hadgyakorlatokra az 1878, 1880 és 1882 évbeli tartalékos katonák behívását.

* Az ártézi kut fúrásánál elérték a 223-ik métert. Egy hét alatt következő retegekre találtak : 214.11 méternél barna tönör agyag - 219.03 m. zöldes barna fővényes agyag ; 220.03 m. ugyanaz, tönör kék agyaggal vegyesen ; 221.07 m. ugyanaz 222.47 m. ugyanaz ; 223.20 m. kékes hamuszürke sovány agyag, homok és apró kréta dara bokkál. 223.07 m. tönör kék agyag ludtojs nagyságu kretakó darabokkal és kevés homokkal.

* E. M. K. E. Dr. Öreg János Debreczenből 13 frot küldött az E. M. K. E. járára. Ebből 1887-re 1—1 firt pártoló tagságot fizettek : Osterlamm Ernő, Márk Pál, Tüdös János, Csiky Lajos, Karai Sándor, Győri Elek; 2—2 frot fizettek : Laub Ernő, dr. Öreg János; 3 frot adtakoztak a debreczeni ref. főgymsiumi confirmált növendékek.

* Ötmeletes állvány. A czegled-utcai ref. templomot épített Gregerson czég, mint illetékes helyről értesültünk, azon ötmeletes állványt, melyről a torony építetett a depr. önkéntes tűzoltó egyletnek szándékozik ajándékozni. Az állvány mászó házána k vagy örtoronynak czelszerűen alkalmazható. Az átadás rövid időn megtörténik.

* Áthelyezés. Dr. Vass Antal kis-várdai járásbírószógi albiró, saját kérelmére a depr. járásbírószóghoz helyeztetett át. Benne a bíróság ügybuzgó hivatalnokai, a társadalom pedig kiváló tagot nyer.

* Kinevezés. Hegedűs István törvénytörvénykező a királyi a debreczeni járásbírószóghoz albiróvá nevezte ki.

* A vihar rombolása. A tegnapi délti nagy szelvihar H-Böszörményben Vidá József 4 - 5 óés óljába a két nyitva lévő ajton behatolt a deszka és nádból épült tetőt felemelte és egy darabban letette az

loványos fénye, hogy János ur ijedve hátrált, mintha tört szurtak volna homlokába. — Ez az atyád átká! — kiálta az aszszony. — Ezt megérdemeltük! — Óh istenem!

János ur lehajította a fejét, öntudatlanul rebegé a szavakat, mintegy vizasztalni akarván a nőt : — Ne sirj, ne busulj, lesz gyermekünk más-k

Ah! — Fölnézett — s ez a fáult szívü ember is megriadt a felesége tekintetétől. Oly megvetőleg, oly atállattal nézett reá az a két szem, azok alól a sötét-ereszű szembejéj alól, hogy ugy tetszett neki, mintha a pokol mély-ségébe pillantana. Hozzá azok a maró, gunyos szavak, miket az asszony kiejtett : — Gyermek? — Soha többé, óh, soha többé!

Temetőben. Temetőben járok Csöndes nyári este, Az alkonyi égbolt Pírosra van festve, — Mig engem szerelmem Szép álmokba ringat : Temetői ákác Szomorun bólingat. Düledező fejfák Behorpadt sirhalmon Intenek : hogy nekem Szinte meg kell halnom, — Oly rövid az élet!... Elillan, mint a hab, A melyet összezuoz Sziklákon a patak!

Kósa Barna.

udvarra. — A debreczeni új földön a buzakeresztekbe vitte a tengeri közé. A Szepesen is számtalan keresztet elhordott

* A hadászattanárává a jövő évi tanfolyamra a Ludovika-Akadémián a „Katonai Lapok” értesülése szerint Görgey Vincze őrnagy, a helyben állomásozó 42. gyalog feldandár parancsnoka van kizemelve, mely választást katonai körökben mindenki a legnagyobb megeledezéssel fogadja.

* Gyász-jelentés. Lapunk tegnapi számában megemlékeztünk már arról, hogy Percze János fiatal városi tisztviselő elhunyt. A haláláról kiadott gyászjelentés következőleg hangzik : Özv. Pe. ce. Istvánné, szül. Kovács Sára mint anya ; István, neje Gencsy Sára ; Özv. Szell Zsuzsánna ; Julianna, férjével Csurka Lajosnal ; Sára, férj, özv. Főth Györgyné mint a megboldogult testvérei és sógora mely fajtaldommal tudatjuk felejtethetlen fiam, testvér, sógor néhai Percze János városi segéd levéltárnoknak. f. hó 19-én esteli 9 órakor, élete 35-dik évében, történt csendes kimúltát. A szeretett kedves halott földi részei f. hó 21-ken déltán 3 órakor, Kis-Mester utcai 1138. számu lakásunktól a ref. nagytemplomban tartandó rövid gyászszertartás után, a Hatvan-utcai sarkterbe tételnek örök nyugalomra. — Mely végíttségételre az elhunytak rokonait, pályatársait, ösmerőseit bánatos szívvel meghívjuk. — Debreczen, 1887. jul. 20. Béke poraira!

* A járvány kórház építése a várad-utcai temető mellett már annyira előhaladt, hogy megkezdheték a fedelzetnek felrakását

* Új tanító lakások. A város az árok és kutvezeték ev. ref. fiúiskolák mellett két új tanító lakást épített, melyek már fedél alá hoztak

* Adományozás. A vörös-kereszt-egylet betegszállító kórházának felszereléséhez adakoztak : Lepedők et : Kola Jánosné 10 db, Hegyi Mihályné 6 db, Medve Kálmáné 6 db, Nánássy Lászlóné 2 db, Sesztina Lajosné 5 db, Kacsokovics Iráné 5 db, Névtelen 9 db, Csanak Józsefné 3 db, együtt 45 dbot. Párna hajakat : G. Kornisz Zsigmondné 6 db, Gaszner Pálné 6 db, Joó Istvánné 6 db, Nemes Kálmáné 3 db, együtt 21 dbot. Ingeket : Csiffy Katalin 2 db, Tóth Antalné 6 db, Balázs Ödönné 2 db, Bekényi Ottokárné 2 db, együtt 12 dbot. Haskötő flanelt : Varga Károlyné 6 db. Mollt sebkötő pólákna k : Gaiger Manóné 1 vég molla, Bobory Graeffel Gabriella 3 vég molla, Kacz Mihályné 3 vég Osváth Imréné 1 vég molla. R e c z e fejkötőket : Szőgyényi Jánosné 6 db, Dóczy Gedeonné 6 db, Nagy Lajosné 6 db, G. Kornisz Zsigmondné 6 db, Jablonczay Kálmáné 6 db, — együtt : 30 dbot. Három-sarku sebkötő kendőt : Holländer Gyuláné 36 dbot, Veresné Szathmáry Teréz 12 db Komlóssy Imréné 12 db, Szőgyényi Jánosné 4 db, Lebb Pálné 4 db — együtt 68 db. Szalmazsákok : B. Jozsuczay Miklósné 5 db, Szepessy Antalné 2 db, Balkányi Miklósné 2 db, Ormódy Lajosné 2 db, Darvas Bay Erzsébet 2 db, N. N. 1 db, együtt 14 dbot. Zsebkendőket : Legányi Gyuláné 12 db, Szabó Sománé 6 db, együtt 18 darabot. Ütérmelegítő : özv. Kovács Dánielné 6 db, Gál Józsefné 6 db, özv. Nagy Lajosné 6 db, Paksy Imréné 6 db, együtt 24 darabot. Harisnyát : Kaffka Róza 6 párt. S ebnyom foltokat adakoztak : Lebb Pálné, Gál Józsefné, özv. Kovács Dánielné, Szőgyényi Jánosné, Nemes Kálmáné. Gál Józsefné egy ágat teljesen felszerelni kéznek nyilatkozott. A fenti urnóknak halás köszönetet mondok, hogy oly készséggel hozzájárulnak ezen emberbaráti nemes czélhoz Gf Bethlen Mikó Róza, a vörös-kereszt-egylet városi választmányi elnöke

* Esküvő. Ma d. u. 4 órakor eskü-dött örök hűséget Tóth Mária k. a. Tóth Ferenc helybeli polgár bájos leányának Nagy József előnyösen ismert derek kovácsmester. Áldást kívánunk e frigyre.

* Az okos Károly. Károlyka, egy igen apró uri ember, látja, hogy az apja sört iszik. Elkezd hát kiabálni, hogy adjanak neki is sört. — „Ugyan Károlyka! — intete komolyan a dada — ne kerjén már olyasmit, hiszen ha sört iszik, berg!” — Károlyka, mint jógyerek, megfogadja a tanácsot és nem ker sört, mert hiszen attól berg Később le-megy a ház kapujába. Jön arra az apjának egy ismerőse a ki el nem mulasztja, megkérdezni a Károlytól, hogy van a tata? — Hát be van rugva, — felelt Károlyka röviden.

* Tánccmulatság. A konyári sóstói furdón hajdanában rendezett mulats-gok híresek voltak. Messze vidék mulatni szerető népe gyült ott össze, hogy áldozatot hozzon a tánczművészet muzsájának. Ezen régi mulatságokat akarják visszaidézni aug. 20-án midőn ugyanis „háza sulandó fia-tal u r a k” a nagykárolyi tüztkársultak já-vára, táncmulatságot rendeznek nevezett fur-dóban. A czél ez czim tehát jól van megállapítva s a rendező-bizottság névsora is ugy van összeállítva, mely a sikert előre is bizo-sítja Elnök : Szarthy Dezső, — jegyző : Fráter Ákos, pénztárnok : ifj. Nadányi Miklós. Bizottsági tagok : Beóthy László, Bernáth Lajos, ifj. Bernáth István Csanády Ferencz, Darvassy Ferencz, Dezső Kálmán, Domahidy Viktor Pényes Aurél, Fráter Béla, Harcsarik Géza, Horváth Endre, Leszkay János, Leszkay Gyula, ifj. Lihtenstein, Szabó Gyula, Torday György.

* A nagyvárad vendégek fogadtatására alakult bizottság az ünnepély programját már teljesen elkészítette mely eléggé érdekes és változatos. A „Bika” szál-loda derek bérloje gondoskodott arról, hogy a diszterem, a táncz-estély alkalmára hívós legyen. A táncz estély iránt városzerte nagy érdeklődést tapasztalunk, ott lesz városunk intelligenciájának szín-java s a mi a leg-vonzóbb : Nagyvárad és Debreczen szép höl-gyeinek nagy része. Az előkészületek után ha arra gondolunk, hogy a két testrer város mindket nembeli fiatalága mily impozáns számban fog az ünnepeken részt venni, bi-zony bizony, minden látnoki tehetség nélkül javasolhatjuk, hogy a mulatság a vasutnál még nem fog teljesen véget érni hanem a papnál. A kereskedő ifjuság váradi — vendégeinek tiszteletére rendezendő ünneppélyességek iránt város szerte oly nagy az érdeklődés, hogy kellemes szolgálatot vélünk t. olvasóinknak tenni, ha figyelmeztetjük : hogy amennyiben a mulatságokon részt akar venni, korán gondoskodjék részvételi jegyekről ; nehogy a bizottság abba a kellemetlen helyzetbe jusson, hogy az érdeklődők egy részének tér hi-nyából jegyeket ne adhasson.

Időjárás. Európában : A nagy légnymás (766—768) Észak-Németországban, a depressiók (759) egyike Olasz-másika Oroszországban van. Az idő változó széles, helyenkint esővel kevés hűvöltözással. Hazánkban : Északkeleties, részben del-nyugotias helyenkint viharosig erős szelek mellett a hőség alig változott, a légnymás északnyugoton a fölébb délkeleten alább szállt. Az idő változó reggel deris Esők és zivatarok számos helyeken minden részben voltak, itt-ott záporokban, viharral Budapesten, Szol-nokon, Aradon és Ungváron. Kilátás a jövő időre : Hazánkban : Északnyugoton deris, dél-keleten még változó, meleg időt várhatni, itt ott zivattal.

* Szepességi csere. Két helyre keresték 12—14 éves gyermekek részére csere, de oly házakhoz, a hol zongora is van. Bővebb felvilágosítás szerezhető Holvay Gyula varró-gepraktárban.

Közgazdaság. Sertésvásár. A kőbányai sertéske-resk.-c arnok távirata. — Julius 19. — Jó áruban, az üzlet kisé kellemesebb. Magyar ura-ági öreg nehéz — — — — — frtig magy. uraság fiatal nehéz 45. — — — — — frtig, magy. uraság fiatal közép 45. — — — — — frtig, magy. uraság fiatal könnyű 46. — — — — — 46.50 frtig, magyar szedett nehéz — — — — — frtig, magyar szedett közép 45. — — — — — 45.50 frtig, magy. szedett könnyű 45.50 46 — — — — — frtig, romániai bakonyi átme-neti nehéz — — — — — frtig, rom. bakonyi átme-net közép — — — — — frtig, romániai ba-konyi átmeleti könnyű — — — — — frtig, rom. átmeleti eredeti közép — — — — — frtig szerb. átmeleti nehéz 44 — 45 — — — — — frtig szerb átme-neti közép 44. — 45. — — — — — frtig, szerb. átmeleti könnyű. 44. — 45. — — — — — frt. hízó a vasutról má-zsálva — — — — — frtig, hízó 1 éves élősuly-ban — — — — — frtig hízó két éves élősulyban (makkos) — — — — — frtig. öreg makkos sertés élősulyban, 46% levonással — — — — — frtig. Az árak bizalt sertéseknel páronkint 45 kgl. 1% os levonással métermázsánkint értendők.

Sertéselészám. — Készlet julius 17-én 102,726 db. — julus 16-án felhajtott 49 drb, elszállított 665, — maradt készletben jul. 19-án 102,110 drb. sertés.

Apró cseprő. — A vidéki orvos keservei. Egy vidéki orvost borzasztó csunya időben éjjeli egy órakor felvernek s beteghez hívnak — Miután megvizsgálta az illetőt, aggódva csó-valja fejét s kijelenti, hogy jó lesz papot hívni. A mint a pap kis idő múlva megjelenik az ágy elé érve felkiált : De kedves doktor ur, hisz ez az ember holt részeg! — Természetesen tisztelőndő ur, viszonzá az or-vos, de azt hiszi, hogy magam akarok az egyetlen számár lenni, kit éjjeli egy órakor okneikül felvernek álmából?

Csapás el nem csögeszt, siker el nem kábit ; Erőnket feszítve, gondokt uskorozva, Végezzük a multak elkésett munkáit, Remélve a jóban, de készen a rosszra. JÓKAI — A kecs vagy szépségről, ezen bajosan megmagyarázható, de könnyen és édesen érez-hező valamiről van mindenkiben nyilvános vagy titkos, tiszta vagy homályos érzet ; de minél miveltebb akár egyes személy, akár kör, annál tisztább erről képzele, annál eleve-ebb annak megkövődása. VESELENYI. — Az életben ráuk túll szerepet nem magunk választván, ahhoz tulajdonkép semmi köztük sincs minden leendőnk oda szorítkozzék úgy azt híven játszuk el. EPICTET.

— A kezembe vett könyv benső barátom ki elkísér magányomba, közölven velem, sőt mintegy belém lopván gondolatait, tapasztalatait érzelmeit. Az olvasás az eltávozott vagy

már régen elhunyt egyénekkel való társalgás és barátságos egyesülés egy neme. Dumas. — Jézusita bankárok Kiná-b a n. A távolban sok minden megtörténhetik, a miről mi Európában nem is álmodunk. Ime a jézusita atyák Pekingben kolostorukban bankházat nyitottak. A bankárságon kívül egyéb jövedelmes üzlettel is foglalkoznak a szent atyák. A kínai kormány ugyanis hosz-szas makacskodás után végre beleegyezett ab-ba, hogy Peking és Fien-tzin kikötő város közt táviró összeköttetés legyen. Miután azon-ban csak francia és angol nyelven lehet sür-gőnyt váltani és a kínai alfabet erre teljesen alkalmatlan a jézusiták kolostorukban írodát rendeztek be, melyben csekély fizetés mellett a benszülőttek távirait a két európai nyelv-re lefordítják.

Mért el a pór? — A gülühoz követ Hord az erőnek s állítván utódát Jármbáz meghal millikj egy miat. Madách „Az Emb. trag”

A calaisi alagut ellen az angolok egész erejükből küzdöttek s a most megjelent kékkönyvben melyet ez ügyben a parlament eleterjesztettek igen érdekes a katonai bizottság véleménye. — mely bizottságot a kormány küldte ki ez év elején, hogy véle-ményt mondjon a fölött, vajjon mikor tehető hasznavehetlenné az alagut haboru esetén az ellenségre nézve. A bizottság kiemelt, hogy az alagut kijárat a tengerről nem léven védhető egy elsőrangú erőd lenne e czelra szükséges ; továbbá lehetővé kellene tenni, hogy vizet bocsáthassanak bele vagy tenger-alatti aknákkal felrobbanthassák De még ez intézkedések mellett sem meri állítani a bi-zottság, hogy mindenesetre használatlanná le-het tenni az ellenségre nézve. — A dye tábor-nok egy külön emlékiratában teljesen elége-segnek mondja ugyan a bizottság által felso-rolt módokat a csatorna megvédésére ; ellen-ben Wolsley tábornok, az egyiptomi hadak fővezére az ó emlékiratában oda nyilatkozik, hogy ez az alagut tönkre tenné Angolország egész eddigi védelmi rendszerét, hasznavehetlenné tenné az angol hajóhadat, mely eddíg fővédelmet képezte Angliának ; a száraz földhöz kapcsolná a hármas sziget s katonai hatalommá tenné ezt is, be hozná az általános katonai kötelezettséget s Angliát is az európai államokra sulyosodó roppant kato-nai kiadások alá görnyesztene. — Ugyanigy nyilatkozott a cambridgei herceg is így az alagut tervét megbukottnak tekinthetjük.

SZEKESZTŐI POSTA. A „Bereg” t szerk-n k. A beregszászi megyeház udvarán, egy lebontott épület alapfa-lának faragott kőbe véve találtak a következőt : „e j t e l y e s h o z m e t e r” : Neque Ceres cedi Bereg, ense mille nec ames Mente senes cardo sanitasamo diaria. A megfejtőnek értékos festmény volna a jutalma.

Szolgátlunk a megfejtéssel. Ezt a „latin” verset bizonyosan olyan főispánnak írták, a ki „guelker”-ben járt diszruha helyett és hangzik úgytenképen : Ne quékkereskedj ! Beregen sem illenek ám ez ! Mentésen, kardonas : itt ez a mód járja. Kérjük a jutalmat. (Jegy-et. Lapunk f. szerkesztője — mint a posta bélyeggel igazolhatjuk — e megfejtést még Hajnik Szilácsról küldötte, mielőtt a „Bud. Hírlap” tegnapi számban megjelent hasonm-gfejtést olvashatta volna. Tehát ez is eredet i m e g f e j t é s. Segédszerkesztő.)

Felelős szerkesztő Gáspár Imre Kiadó Kutasi Imre 37843.

VII. 1887. Nagyvárad városában levő dohány nagyárudának és kül-lönlegességi dohányárudának kezelése végett a debreczeni kir. pénzügyigazgatóságnál f. 1887. évi augusztus hó 16-ik napján tárgyalás fog tartatni.

A közelebbi feltételek a debreczeni kir. pénzügyigaz-gatóságnál megtudhatók. Debreczen, 1887. évi ju-lius 18. M. kir. pénzügyigazgatóság Debreczenben.

MATTONI-FÉLE GISSHÜBLER legjobb asztali- és üdítő ital, kitünő hatásának bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-rutnál. Mattoni Henrik, Karisbad és Budapest.

legjobb asztali- és üdítő ital, kitünő hatásának bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-rutnál. Mattoni Henrik, Karisbad és Budapest.

legjobb asztali- és üdítő ital, kitünő hatásának bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-rutnál. Mattoni Henrik, Karisbad és Budapest.

legjobb asztali- és üdítő ital, kitünő hatásának bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-rutnál. Mattoni Henrik, Karisbad és Budapest.

legjobb asztali- és üdítő ital, kitünő hatásának bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-rutnál. Mattoni Henrik, Karisbad és Budapest.

HUZÁS már HOLNAP.

Kincsem Sorsjegy **1** | **11** sorsjegy **10** ft.
| **6** sorsjegy **5** ft **50** kr

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft.

Továbbá

10.000 ft, **5000** ft 20% levon. | **4875** Pénznyeremény.

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók

A MAGYAR LOVAR-EGYLET

sorsjegy-irodájában, Budapest, Váci-utca 6. sz.

DEBRECZENBEN:

a dohánytőzsdékben

és

lapunk kiadóhivatalában.